ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.

ਬਨਾਮ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

(2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1144-1146)

12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2023

[ਐਮ. ਆਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਰਾਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 – ਐੱਸ.ਐੱਸ. 4(1), 6, 44B - ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਿਯਮ, 1963 - ਆਰ.ਆਰ. 3 ਅਤੇ 4 - ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ - ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ - ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ - ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ - ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬੇਲੋੜਾ ਪੱਖ - ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ - ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ - ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ 1894 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਟੇਟਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। -ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੇ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ 6917.63 ਏਕੜ ਲਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸਾਰੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 19.07.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਸੀ - ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਇਹ 23.11.2006 ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ। 3 ਤੋਂ 7 ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਆਰਓਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 21.02.2007 ਅਤੇ 03.03.2011

ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ -ਹਾਲਾਂਕਿ, 21.02.2007 ਅਤੇ 03.03.2011 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵੀ 13.12.2006 ਤੋਂ 21.08.2007 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ 4(1) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ - ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, 1894 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.44-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ - ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗਲਤ ਅਭਿਆਸ ਹੈ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਰ.ਆਰ.3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ 4 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਲੰਘਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਿਵੇਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਆਦਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ।ਟਰੱਸਟ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਲ ਸੜਕ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ ਸੈਂਚੁਰੀ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ, ਸਮੁੱਚੀ ਈਕੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ - ਹੋਰ ਵੀ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਲਾਭ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ/ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ/ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਚਿਤ ਪੱਖ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , 1894 ਅਤੇ ਨਿਯਮ, 1963 ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ- ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਕਲਾ। 14.

ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਆਯੋਜਤ: 1. ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ 19.07.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। . ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਪ੍ਰੈਲ/ਜੂਨ, 2006 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 19.07.2006 ਨੂੰ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਇਸ ਲਈ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ 19.07.2006 ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ 13.12.2006, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। **[ਪੈਰਾ 8.5][1014-F-** ਜੀ, ਐਚ; **1015-ਏ]**

1.2 ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਕਥਿਤ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਮਾੜਾ-ਚੰਗਾ ਅਭਿਆਸ ਸੀ। **[ਪੈਰਾ 8.6][1015-ਬੀ-ਸੀ]**

1.3 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 23.11.2006 ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 3 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 7 ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਤਬਾਦਲਾਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਆਰਓਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 21.02.2007 ਅਤੇ 03.03.2011 ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਜੂਨ, 2006 ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 19.07.2006 ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਐੱਮ.ਓ.ਯੂ. ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਰਓਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਸੀਦ 21.02.2007 ਅਤੇ 03.03.2011 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4(1) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। **[ਪੈਰਾ 8.7][1015- ਡੀ-** ਜੀ]

2. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਸ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਚੈਕ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। **[ਪੈਰਾ 8.15][1021-ਸੀ.-ਡੀ.]**

3. ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਲੰਘਣਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨਦੀਆਂ 'ਨੁਆਨਈ' ਅਤੇ 'ਨਾਲਾ' ਵਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਆਦਿ ਦਾ ਕੰਮ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਰ, ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੇਂਦਰ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸਮੁੱਚੀ ਈਕੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਾਤਾਵਰਣ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ ਸੈਂਚੁਰੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੇ ਈਕੋ ਸਿਸਟਮ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵੇਦਾਂਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਵੀ ਲਗਭਗ 2000 ਮੀਟਰ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਲਖੰਡ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੈਂਕਚੂਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਈਵੇਅ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਾਈਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ -ਪੁਰੀ-ਕੋਨਾਰਕਮਰੀਨ ਡਰਾਈਵ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਵੱਡੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਈਕੋ ਸਿਸਟਮ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਾਤਾਵਰਣ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ।

ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 5ਏ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। **[ਪੈਰਾ 8.17 ਅਤੇ 8.18] [1022-F- ਐਚ; 1023-ਏ-ਡੀ]**

4. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਇੱਕ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ/ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖੇਤੀ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਾਭਪਾਤਰੀ/ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ/ਕੰਪਨੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ/ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 15,000 ਏਕੜ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਲਗਭਗ 8000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗੋਚਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਮੇਤ ਲਗਭਗ 495 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੋਚਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ/ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਬੇਲੋੜਾ ਪੱਖ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। **[ਪੈਰਾ 8.19 ਅਤੇ 8.21][1023-E-H; 1024-ਏ, ਜੀ-ਐਚ]**

ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਬਾਨ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐੱਸ., (2000) 7 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 296: [2000] 2 Suppl. ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 496; ਵੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ., (2012) 12 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ 133: [2012] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 603; ਐਸ.ਪੀ. ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, 1981 Supp ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ 87: [1982] 365; ਬੰਧੂਆ ਮੁਕਤੀ ਮੋਰਚਾ ਬਨਾਮ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ,

(1984) 3 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ 161: [1984] 2 67; ਪਬਲਿਕ ਯੂਨੀਅਨ ਫਾਰ ਸਿਵਲ ਲਿਬਰਟੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਟੀ.ਐਨ., (2013) 1 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ 585: [2012] 9 579; ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (2008) 1 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ 728: [2007] 11 475; ਸਿਟੀ ਮੌਂਟੇਸਰੀ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ., (2009) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ253: [2009] 2 630 ਅਤੇ ਆਮ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1999) 6 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ 667: [1999] 3 1279 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2000] 2 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 496 ਪੈਰਾ 4.5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2012] 10 ਐਸਸੀਆਰ 603 ਪੈਰਾ 4.6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1982] ਐਸਸੀਆਰ 365 ਪੈਰਾ 5.9 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1984] 2 ਐਸਸੀਆਰ 67 ਪੈਰਾ 5.9 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2012] 9 ਐਸਸੀਆਰ 579 ਪੈਰਾ 5.9 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2007] 11 ਐਸਸੀਆਰ 475 ਪੈਰਾ 5.24 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2009] 2 ਐਸਸੀਆਰ 630 ਪੈਰਾ 5.24 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1999] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1279 ਪੈਰਾ 5.26 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1144-1146.

2009 ਦੇ WP ਨੰਬਰ 6863, 10325 ਅਤੇ 2008 ਦੇ 12948 ਵਿੱਚ ਕਟਕ ਦੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 16.11.2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 1148-1150, 1152-1154 ਅਤੇ 2011 ਦੀ 1161-1169।

ਐੱਨ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਨ, ਸੰਜੇ ਜੈਨ, ਏ.ਐੱਸ.ਜੀ., ਸੀ. ਆਰਿਆਮਾ ਸੁੰਦਰਮ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੋ ਸੇਨ, ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਸੰਜੇ ਪਾਰਿਖ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਧਨੰਜੈ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਪੀ. ਐੱਸ. ਸੁਧੀਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਭਿਸ਼੍ਰੀ ਸੈਂਜਨਿਆ, ਨਵਨੀਤ ਡੋਗਰਾ, ਭਾਰਤ ਸ਼ਰੂਤੀ, ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਆਰੀਅਨ ਰਾਏ, ਮਿਲਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੇਘਵਾਲ, ਆਰੀਆ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਪ੍ਰਣਵ ਸਚਦੇਵਾ, ਚਿਨਮਯਾ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਜੀਤ ਪੁਡੂਸੇਰੀ, ਸਾਤਵਿਕ ਪਾਰਿਖ, ਵੀ.ਸੀ. ਭਾਰਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਦਾਸ, ਰਜਤ ਨਾਇਰ, ਐਚ.ਆਰ.ਰਾਓ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਰੁਪੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਸ਼ਾ ਬਾਗਚੀ, ਅਨੁਕਲਪ ਜੈਨ, ਰਾਘਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਰੂਪਮਾ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਉਦੈ ਖੰਨਾ, ਰੁਤਵਿਕ ਪਾਂਡਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਖਰ ਬੇਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਸ਼ੂ। ਮਲਿਕ, ਅਭਿਸਤ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਮਹਿਤਾ, ਅਮਨ ਛਾਅ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਬੀਤਾ ਯਾਦਵ, ਰਮਨ ਯਾਦਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੁਭਾ ਯਾਦਵ, ਗੌਰਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਾਹ, ਰਿਸ਼ੀ ਟੂਟੂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਕਾਂਸ਼ਾ, ਮਨੋਜ ਰਾਜਪੂਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਚੀ ਕੋਹਲੀ, ਸ਼ਿਬਾਸ਼ੀਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਚੰਦਨ ਕੁਮਾਰ ਮੰਡਲ, ਐਡਵਾਂਸ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ।

ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 16.11.2010 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10325 ਆਫ਼ 2008, 2008 ਦੇ 12948 ਅਤੇ 6863 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 2009 ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਤੇ 6 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ (ਇੱਥੇ "ਐਕਟ, 1894" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡਾਂ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਲੀਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਛੋਟੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ।

2.1 ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਲਗਭਗ 6000 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਲਗਭਗ 6000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਗਭਗ 30,000 ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ।

3. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

3.1 ਕਿ 23.06.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ ਰਾਣਾ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਏ.ਟੀ. ਕੇਅਰਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸ. ਵੇਦਾਂਤਾ ਰਿਸੋਰਸਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ, ਮੈਡੀਸਨ, ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ, ਜਨਰਲ ਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਹਿਊਮੈਨਟੀਜ਼ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਦੌਰਾਨ ਉੜੀਸਾ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ।

ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਪੁਰੀ-ਕੋਨਾਰਕ ਮਰੀਨ ਡਰਾਈਵ 'ਤੇ ਪੁਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਸਥਾਨ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ-ਪੁਰੀ-ਕੋਨਾਰਕ ਮਰੀਨ ਡਰਾਈਵ ਵਿੱਚ ਪੁਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨੁਆਨਈ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ 15,000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰੇ। ਸਮੂਹ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ, 2006 ਤੱਕ ਫੇਜ਼-1 ਲਈ 1500 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਸੰਬਰ, 2006 ਤੱਕ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ 19.07.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਪੱਤਰ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਗਭਗ 8000 ਏਕੜ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

3.2 ਕਿ ਸਟਰਲਾਈਟ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਲਾਈ, 2004 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਐਮਓਯੂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਨਿਵੇਸ਼ ਲਾਗਤ ਦਾ 20% ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਕੇ 10% ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਲੈਕਟਰ, ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3.3 ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਰਾਏ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ: -

(ੳ) ਕੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ? ਅਤੇ

(ਅ) ਕੀ ਜਨਤਕ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

3.4 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਆਫ਼ਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚਕਾਰ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਹੋਇਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸਕੀਮ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਚਿਤ ਵਿਭਾਗ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਪਾਂਸਰ ਲੈ ਜਾਣ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ।

ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੜੀਸਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1980 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜਾ ਵਿਕਲਪ IDCO ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

3.5 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਗ VII ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ' ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, 06.09.2006 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3.6 16.10.2006 ਨੂੰ ਹੋਈ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੇ 01.11.2006 ਨੂੰ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਉਚੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। 24.11.2006 ਨੂੰ, ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਉਚੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪੁਰੀ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਯਾਨੀ 24.11.2006 ਨੂੰ, ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸੋਧੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਵੇਦਾਂਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ

3.7 ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ 6917.63 ਏਕੜ ਲਈ 13.12.2006 ਤੋਂ 21.08.2007 ਤੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 5619.05 ਏਕੜ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , 1894. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਵਾਰਡ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 3342 ਏਕੜ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੀ 495 ਏਕੜ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 41.96 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵੀ ਵੰਡੇ ਗਏ।

3.8 ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਗਰੀਬਾਂ, ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਵੱਕਾਰੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਇੰਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਕੰਪਨੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਰੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

3.9 ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:-

(i) ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰੰਭ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 4, 5ਏ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, 6, 9, 10, 11, 12, (2), 23, 24, ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਭਾਗ - VII ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ;

(ii) ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ 'ਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(iii) ਕਿ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(iv) ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੜਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(v) ਇਸ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

3.10 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 69 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"69. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 4(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਵਾਰਡ ਸਮੇਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਬੰਧਤ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ।

3.11 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

4. ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ. ਆਰਿਆਮਾ ਸੁੰਦਰਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 5ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ।

4.1 ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ: -

(i) ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ 6917.63 ਏਕੜ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 13.12.2006 ਤੋਂ 21.08.2007 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ;

(ii) ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 5619.05 ਏਕੜ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 5ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ;

(iii) ਸਿਰਫ਼ 13 ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਾਂ ਨੇ, ਜੋ ਕਿ 78.89 ਏਕੜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ; 25.61 ਏਕੜ ਦੇ 3 ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ 10 ਇਤਰਾਜ਼ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। 10 ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ।

(iv) ਕਿ 3342 ਏਕੜ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(v) 495 ਏਕੜ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(vi) ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕੁੱਲ 3837 ਏਕੜ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(vii) ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। 41.96 ਕਰੋੜ

(viii) ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਰਾਸ਼ੀ। 25.13 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵੀ ਵੰਡੇ ਗਏ।

(ix) ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 3837 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

4.2 ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁੱਲ 9 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧਾਰਾ 5ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਪਾਰਟੀ ਹੈ।

4.2.1 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਧਾਰਾ 5A ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4.2.2 ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਪਰ ਧਾਰਾ 5A ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

4.2.3 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਪੀ.ਆਈ.ਐਲ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ
ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

4.3 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਅੱਜ ਤੱਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁੱਲ 7 ਭੂਮੀ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲਗਭਗ 11.52 ਏਕੜ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 5ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 5ਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

4.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 6981 ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 2008 ਜੋ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4.5 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਕੁ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਭੂਮੀ ਹਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 5A ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਬਾਨ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., (2000) 7 SCC 296, ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4.6 ਵੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ। ਬਨਾਮ. ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., (2012) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 133, ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਭੂਮੀ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

4.8 ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ. ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਨ।

4.9 ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਟਰੱਸਟ/ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਆਦਿ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ/ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ/ਟਰੱਸਟ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇੱਛੁਕ ਹੈ।

4.10 ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ।

4.11 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੇ 3837 ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਜ਼ਨ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਜ਼ਨ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ 1,00,000 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪੜਾਅਵਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੇਜ਼ 1 ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਸਨ, ਲਿਬਰਲ ਆਰਟਸ, ਸਾਇੰਸ ਐਂਡ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ, ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਐਂਡ ਫੂਡ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਅਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

4.12 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਘੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ/ਅਕਾਦਮਿਕ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਹਿੱਸਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

2. ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਉਸਾਰੀ ਕਾਮਿਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 2010 ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ 1500 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਡੀ.ਏ.ਵੀ. ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਕੂਲ, ਪੁਰੀ।''

4.14 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਭਾਗ VII ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ " ਨਿਯਮ, 1963")। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗ VII ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

"1. ਭਾਗ VII ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

(i) ਸੈਕਸ਼ਨ 39/40 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ii) ਧਾਰਾ 40(2)/ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(iii) ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(iv) ਧਾਰਾ 44 ਬੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ।

4.15 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਨਿਯਮ, 1963 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ), ਬਲਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬਮਿਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ. ਆਰਿਆਮਾ ਸੁੰਦਰਮ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ / ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

"**(i)** ਅਪ੍ਰੈਲ 2006- ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਉੜੀਸਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਵੇਦਾਂਤਾ ਰਿਸੋਰਸਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। **(ਨੋਟ: ਇਸ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਵਿੱਚ ਵੇਦਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ)**

(ii) ਅਪ੍ਰੈਲ-ਜੂਨ, 2006 - ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ। ਕਿ ਵੇਦਾਂਤ ਸਮੂਹ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੇ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੌਕਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਢੁਕਵੇਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।ਅਫਸਰਾਂ, ਭਾਵ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

(iii) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਖਰਕਾਰ ਪੁਰੀ 'ਤੇ ਸਿਫ਼ਰ ਹੋ ਗਈ।

(iv) 16.06.2006- ਉੜੀਸਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੁਰੀ ਵਿਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ, ਇਸਦੀ ਹੱਦ, ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ **[ਨੋਟ: ਇਹ ਨਿਯਮ 4(1)(i) ਅਤੇ (iii) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ]**

(v) 23.06.2006 - ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਾਈਟ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਏ.ਟੀ. ਕੇਅਰਨੀ (ਵੇਦਾਂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੇਦਾਂਤਾ ਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(vi) 26.06.2006- ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਧੀਕ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਤਹਸੀਲਦਾਰ, ਪੁਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹੋਰ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ।

(vii) ਉਪਰੋਕਤ ਅਭਿਆਸ ਦੌਰਾਨ:

ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਵਰਕਸ ਨੇ ਵੀ ਸਾਈਟ ਦਾ ਹਵਾਈ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ। **[ਨੋਟ: ਇਹ ਨਿਯਮ 4(1)(i) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ]**

b) ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਸਮੂਹ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ. ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ; **[ਨੋਟ: ਇਹ ਨਿਯਮ 4(1)(i) ਅਤੇ (iii) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ]**

c) ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਦੌਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

d) ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫ੍ਰੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ; ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 6000 ਏਕੜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; **[ਨੋਟ: ਇਹ ਨਿਯਮ 4(1)(iv) ਅਤੇ (v) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ]**

e) ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਬਰਸਾਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ; ਸਿੰਚਾਈ ਨਹੀਂ; ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਚੰਗੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਹੀਂ; ਘਟੀਆ, ਅਣਉਤਪਾਦਕ ਅਤੇ ਡਿੱਗੀ ਜ਼ਮੀਨ। **[ਨੋਟ: ਇਹ ਨਿਯਮ 4(1)(vi) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ]**

f) ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜ਼ਮੀਨ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। **[ਨੋਟ: ਇਹ ਨਿਯਮ 4(1)(ii) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ]**

(viii) 19.07.2006 - ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਲਾਭਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਐਮਓਯੂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। [ਨੋਟ: ਨਿਯਮ 4(1)(v)] ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।
(ix) 09.08.2006- ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਲ.ਏ.ਓ. ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰ ਅਤੇ ਆਰ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ।
(x) 29.11.2006 - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(xi) 02.09.2006 ਅਤੇ 07.02.2008 ਵਿਚਕਾਰ 7 ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੇ ਹਨ।

4.16 ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 3(1) ਅਤੇ 3(2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

4.17 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 4, 5ਏ, 6, 9, 11 ਅਤੇ 12 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"1. ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਢੋਲ ਵਜਾ ਕੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ 4(1) ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ

2. ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5 ਏ. L ਏ ਐਕਟ, 1894 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3. ਏਸੀ 78.89 ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਲਈ 6 ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ 13 ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ। ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ.ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ
ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 13 ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 3 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (25.61 ਏਕੜ)। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ 10 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ।

4. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

5. ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। 9 (1) ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਯੂ. 9(3) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਲ. ਏ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

6. ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼, ਜੋ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। 9, ਕੁਲੈਕਟਰ ਯੂ/ਐੱਸ. 11 ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਖੇਤਰ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ.

7. ਐਲ.ਏ. ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਰਕਮ ਰੁਪਏ। 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧੀਨ। 2 ਲੱਖ ਏਕੜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਆਰ.ਪੀ.ਡੀ.ਏ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ (ਰਾਜ ਦੀ ਆਰ ਅਤੇ ਆਰ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਈ ਗਈ)। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ (।) 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੰਨਾ 3 'ਤੇ ਇਸ ਨੋਟ ਦਾ ਬੀ.

8. ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਲ.ਏ ਐਕਟ 1894 ਦੇ 12(2), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਲ.ਏ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

4.18. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਜਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਟਵਰਤੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਜ਼ੋਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵੇਦਾਂਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 2000 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਬਲੂਖੰਡ ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ ਸੈਂਕਚੂਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਈਵੇਅ / ਪੁਰੀ-ਕੋਨਾਰਕ ਮਰੀਨ ਡਰਾਈਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਾਈਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਂਕਚੂਰੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪਾਸੇ ਹੈ।

4.19. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਰੇ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੇਲਡਾਲਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈਵੇਅ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੁਆਨਈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਵਗਦੀ ਹੈ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਚੈਨਲਾਂ (ਗਬਕੁੰਡ ਕੱਟ ਅਤੇ ਸੀਆਰ ਕੱਟ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੈਨਲਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਚੈਨਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜਲ ਸਰੋਤ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਐਮ.ਓ.ਈ.ਐਫ. ਦੁਆਰਾਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

4.20. ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4.21 ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

5. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਭੂਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ - ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ।

5.1 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 6000 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਲਗਭਗ 6000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਗਭਗ 30,000 ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਜਾੜਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਐਕਟ, 1894 ਅਤੇ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਕਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 6000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

5.2 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

5.3 ਇਹ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ - ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ-ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸਮਾਗਮਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨੋਟ ਸ਼ੀਟ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟ ਸ਼ੀਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 15.06.2006 ਤੱਕ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ-ਪੁਰੀ-ਕੋਨਾਰਕ ਵਿੱਚ ਨੁਆਨਈ, ਪੁਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ 15,000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ।

5.4 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 19.07.2006 ਦੇ ਸਮਝੌਤਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ (ਐੱਮ.ਓ.ਯੂ.) ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 19.07.2006 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼

ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਲਾਗਤ ਰੁਪਏ ਸੀ। 15,000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਥਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਗਭਗ 8000 ਏਕੜ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। [ਐਮਓਯੂ ਦੀ ਧਾਰਾ 5]

5.5 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵੇਦਾਂਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਪੁਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਨਕਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਵੇਦਾਂਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ।

5.6 ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ - ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਕਈ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਮਿਤੀ 19.07.2006 ਦੇ ਐਮਓਯੂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਵੇਦਾਂਤਾ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੇਦਾਂਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਦਾਖਲੇ, ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ, ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਫੈਕਲਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ; ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਛੋਟ, ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ., ਏ.ਆਈ.ਸੀ.ਟੀ.ਈ. ਆਦਿ ਤੋਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ 4-ਲੇਨ ਸੜਕ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਾਈਟ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਵੇਦਾਂਤਾ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ 5 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ/ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਏਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲੇਵੀਜ਼/ਟੈਕਸ/ਡਿਊਟੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਮਓਯੂ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੈਟ, ਵਰਕਸ ਕੰਟਰੈਕਟ ਟੈਕਸ, ਆਰ ਅਤੇ ਡੀ ਉਪਕਰਣਾਂ, ਵਿਦਿਅਕ ਸਹਾਇਤਾ, ਲੈਬ ਉਪਕਰਣ ਅਤੇ ਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਸ.ਪੀ.ਸੀ.ਬੀ. ਤੋਂ ਐਨ.ਓ.ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਈ.ਆਈ.ਏ. ਅਤੇ ਈ.ਐਮ.ਪੀ.ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਅਸਧਾਰਨ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਭੂਮਿਕਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਟਰੱਸਟ/ਕੰਪਨੀ - ਵੇਦਾਂਤਾ

ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੱਖਪਾਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

5.7 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੈਂਪਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ 10.000 ਏਕੜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਸਟੈਨਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੋਲ ਲਗਭਗ 8,100 ਏਕੜ ਦਾ ਘੱਟ ਰਕਬਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 8000 ਏਕੜ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਲਗਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ, ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ 3 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। 5,000/-, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਟਰੈਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਟਰੈਕ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੇਦਾਂਤਾ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰਾਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਅਦਾਲਤਾਂ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੜੀਸਾ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ, ਗੋਆ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਮਾਈਨਿੰਗ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ।

5.8 ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 63 ਤੋਂ 67 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ 'ਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

5.9 ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 6000 ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 7 ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 5ਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਗੁਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ 7 ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਵਾਂਝੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਐਸਪੀ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ

ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, 1981 Supp. ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 87; ਬੰਧੂਆ ਮੁਕਤੀ ਮੋਰਚਾ ਬਨਾਮ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1984) 3 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 161 ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਯੂਨੀਅਨ ਫਾਰ ਸਿਵਲ ਲਿਬਰਟੀਜ਼ ਬਨਾਮ. ਸਟੇਟ ਆਫ ਟੀ.ਐਨ., (2013) 1 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 585, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਮੀਨ 6000 ਏਕੜ ਤੱਕ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ 30,000 ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਪਛੜੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ।

5.10 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਐਕਵਾਇਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਐਕਟ, 1894 ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਸੀ।

5.11 ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਗਾਰੰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਲਾਇਸੰਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ, 23.11.2006 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲਜ਼ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਕੇ 7 ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੰਪਨੀ ਕਦੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਗੱਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15.10.2008 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 9, 10 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪੈਰੇ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਤੋਂ 22.11.2006 ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਵੇਦਾਂਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਦਾਂਤਾ ਦੀ "ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ 1956 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25(8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਮਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੋਂ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23, 31, 189 (2) ਅਤੇ 192 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

5.12 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਭਾਵ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂਬਰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਸੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12(5) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਵੀ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂਬਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਅਗਰਵਾਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

5.13 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 10.02.2011 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰ ਨਹੀਂ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

5.14 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 31.07.2007 ਨੂੰ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਸੂਚੀ IV ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਹੋਲਡਿੰਗ ਪੈਟਰਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ 1956 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(ਸੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਜ਼ਿਓ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਪੈਟਰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

5.15 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ, ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 44ਬੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਜੋੜ ਕੇ 7 ਨੰਬਰ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, "ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 44ਬੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ.

5.16 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵੀ 2/3 ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ 66.66% ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 17(3 ਏ) (3) ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ 80% ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ / ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 80% ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤਾ 66.67% ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਯੋਗ ਹੈ।

5.17 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਝੂਠੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਰੂਲਜ਼, 1963 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਸਮਝੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪੱਖ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਵਰਤੋਂ ਸੀ।

5.18 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, 19.07.2006 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ. ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਭਾਵ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ 30.07.2007 ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ/ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 40(1)(ਏਏ) ਅਤੇ 40(1)(ਬੀ) ਅਤੇ 44-ਬੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ।

5.19 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 25.07.2008, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ, 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 27.05.2008 ਦੀ ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਆਰਟੀਆਈ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ; ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

5.20 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ/ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .

5.21 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 17.08.2007 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ 'ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ' ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ "ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ" ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ, ਯੂਜੀਸੀ ਏਆਈਸੀਟੀਈ, ਐਮਸੀਆਈ, ਬੀਸੀਆਈ ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣਾ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ ਬਣਾਉਣਾ, ਰਾਜ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੜਕ, ਪਾਣੀ, ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੁਨੈਕਟੀਵਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਆਦਿ।" ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਦਾਇਰਾ, ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਵਿਵਹਾਰਕਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। , ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਵਿਵਹਾਰਕਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

5.22 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ / ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ, ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ 4 ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਯਮ, 1963 ਅਤੇ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਭਾਗ VII ਦਾ ਸਾਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਬਹੁਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਲਈ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 (4) (ii) ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਮਝੌਤੇ ਐਕਟ ਦੇ 41 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੀ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5.23 ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਤੇ ਐਮਓਯੂ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਦਾਂਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਐਕਟ, 1894 ਅਤੇ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਤ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

5.24 ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (2008) 1 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 728 ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਮੌਂਟੇਸਰੀ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ. ਯੂ.ਪੀ., (2009) 14 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 253 ਉਸ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ, 1894 ਅਤੇ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਭਾਗ VII ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਭਾਗ VII ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ, 1963 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

5.25 ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 5ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ. ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

5.26 ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬੁਰਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ 23.04.1984 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਮੈਪ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨਦੀਆਂ "ਨੁਆਨਾਈ" ਅਤੇ 'ਨਾਲਾ' ਵਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਮਨ ਕਾਜ਼, ਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ, (1999) 6 ਐਸਸੀਸੀ 667 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾ, ਪਾਣੀ, ਜੰਗਲ, ਝੀਲਾਂ, ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੋਚਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਮੇਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ, ਵੇਦਾਂਤਾ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਹ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੀਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

5.27 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ/ਐਕਟ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀ ਕਵਾਇਦ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਭਾਗ VII ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਓ। ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਕਿਸਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਖੇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਗਭਗ 6000 ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ 30,000 ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ

ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖੋਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਆਰਥਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5.28 ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

6. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 15 ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਮੁੱਦੇ
ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 1 ਕੀ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1)(IV) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗਾਰੰਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ?
ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 2 ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ, 1894 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44-ਬੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵੇਦਾਂਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉੱਘੀ ਡੋਮੇਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ?
ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 3 ਕੀ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਅਤੇ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39, 41 ਅਤੇ 42 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਲ.ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ, 1963?
ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 4 (ਏ) ਕੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ/ ਇੱਕ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ? ਅਤੇ (ਬੀ) ਕੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ-4 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਲ.ਏ. ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ?

ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 5 (ਏ) ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਇੱਛੁਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ? ਅਤੇ (ਅ) ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਚਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?
ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 6 ਅਤੇ 7 6. ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ। LA ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 40, ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਲਈ LA ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ 7. ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਅਤੇ 4 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ?
ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 8 ਅਤੇ 9 8. ਕੀ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮਝੌਤਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (1), (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਅਤੇ 9. ਕੀ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ 19/07/2006 ਦੇ ਸਮਝੌਤਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ LA ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਮਝੌਤੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 10 ਕੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਲਗਭਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ LA ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ?
ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 11 ਕੀ ਐਲਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9, 10 ਅਤੇ 11 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ / ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ LA ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਮੁੱਦਾ ਨੰ.: 12 (ਏ) ਕੀ ਇਲਾਕਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਣਪਛਾਤੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 23.4.1984 ਦੀ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ ਸੈਂਚੂਰੀ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਮੈਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਨੁਆਨਾਈ" ਅਤੇ "ਨਾਲਾ" ਸਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਕੀ ਇਹ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ? ਅਤੇ (ਬੀ) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ (ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਹਵਾ (ਰੋਕਥਾਮ
ਮੁੱਦਾ ਨੰ.: 13, 14 ਅਤੇ 15 13. ਕੀ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 12 (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ 14. ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ? ਅਤੇ 15. ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?

7. ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ 15 ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:

ਮੁੱਦੇ	ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ / ਜਵਾਬ
ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 1 ਕੀ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1)(IV) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗਾਰੰਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ?	i) 19.07.2006 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 32 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 3 ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹਨ ਅਤੇ 7 ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦਾ) ii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23, 31, 189 (2) ਅਤੇ 192 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ

	ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31 (2A) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। iii) ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰ: 2 ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44-ਬੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵੇਦਾਂਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉੱਘੀ ਡੋਮੇਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। , 1894?	i) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(1)(a) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44-ਬੀ ਅਧੀਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ii) ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1956 ਜਾਂ ਉੜੀਸਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। iii) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।
ਮੁੱਦਾ ਨੰ: 3 ਕੀ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ LA ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39, 41 ਅਤੇ 42 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ LA ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਅਤੇ 4 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ?	i) ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4(1) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ii) ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ-4 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। iii) ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4(1) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ 16 ਅਤੇ 18 ਤੋਂ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ

	ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। iv) ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ-3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਬੀ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

ਮੁੱਦਾ ਨੰ: 4 (ਏ) ਕੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ/ ਇੱਕ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ? ਅਤੇ (ਬੀ) ਕੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ-4 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਲ.ਏ. ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ?	i) ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਬਾਰੇ, ਢੋਲ ਦੀ ਥਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ii) ਮੁਢਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਇੱਛੁਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਭਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। iii) ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਜਾਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਮੁੱਦਾ ਨੰ: 5 (ਏ) ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਇੱਛੁਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ? ਅਤੇ (ਅ) ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਚਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?	i) ਧਾਰਾ 5A ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ii) ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰ: 6 ਅਤੇ 7 6. ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ। LA ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 40, ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਲਈ LA ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ 7. ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਅਤੇ 4 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ?	ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ-3 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅੰਕ ਨੰ: 8 ਅਤੇ 9 8. ਕੀ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮਝੌਤਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (1), (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਅਤੇ 9. ਕੀ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ 19/07/2006 ਦੇ ਸਮਝੌਤਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ LA ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਮਝੌਤੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?	i) ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਤੋਂ (4A) ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ii) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਅੰਕ ਨੰ: 10	ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਕਰੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ

ਕੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਲਗਭਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ LA ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ?	ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 11 ਕੀ ਐਲਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9, 10 ਅਤੇ 11 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ LA ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?	i) ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕਾਂ/ਇੱਛੁਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ii) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।
ਅੰਕ ਨੰ: 12 (ਏ) ਕੀ ਇਲਾਕਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਣਪਛਾਤੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 23.4.1984 ਦੀ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ ਸੈਂਚੂਰੀ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਮੈਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਨੁਆਨਾਈ" ਅਤੇ "ਨਾਲਾ" ਸਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਕੀ ਇਹ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ? ਅਤੇ (ਬੀ) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ (ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਹਵਾ (ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਣੀ (ਰੋਕਥਾਮ)	i) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਨਕਸ਼ੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨਦੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, 'ਨੁਨਾਲ' ਅਤੇ 'ਨਾਲਾ' ਵਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਉਕਤ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ii) ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। iii) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ ਸੈਂਚੁਰੀ, ਸਮੁੱਚੀ ਈਕੋ ਸਿਸਟਮ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਾਤਾਵਰਣ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ।

ਅੰਕ ਨੰ: 13, 14 ਅਤੇ 15 13. ਕੀ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 12 (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦਾ? ਅਤੇ 14. ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ, ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ? ਅਤੇ 15. ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?	i) ਅਰੰਭਤਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਕੰਪਨੀਆਂ) ਨਿਯਮਾਂ, 1963 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ii) ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। iii) ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਵਰਗ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੜਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। iv) ਇਸ ਲਈ, ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਟੀ. ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਬਨਾਮ. ਸਈਅਦ ਖਾਦਰ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ., ਏਆਈਆਰ 1995 ਐਸਸੀ 2244.

8. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

8.1 ਅਸੀਂ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

8.2 ਹੁਣ ਤੱਕ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 5ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ, 1894 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਹੈ 1963 ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ, 6000 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਗਭਗ 7000 ਏਕੜ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਭਗ 30,000 ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਜਾੜਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ/ਕੰਪਨੀ/ਟਰੱਸਟ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ ਸੈਂਚੁਰੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ, ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਰਾਜ / ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 6000 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਦੇ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 5ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਯਮਾਂ, 1963 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੈਰੇ 63 ਤੋਂ 67 ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"63. ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪੀਪਲਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਫਾਰ ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਰਾਈਟਸ ਬਨਾਮ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1982) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 235, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ:

"2..... ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਇੱਕ ਰਣਨੀਤਕ ਬਾਂਹ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਗਰੀਬ ਜਨਤਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। , ਜੋ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਘੱਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਖੇਤਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ।

ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਜੋ ਗਰੀਬ, ਅਣਜਾਣ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛੜੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਵਾਰਥੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਸਵਾ ਬਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਅਧਿਕਾਰ। ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਹੈ, ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਖੰਡ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਸ ਮੋਟਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਤਬਕੇ ਦੇ ਚਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ? ਸਾਬਕਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਫੌਜ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲੇਬਲ ਹੇਠ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਡਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ. ਪਰ, ਜੇਕਰ ਜਨਹਿੱਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਚੈਂਪੀਅਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਵੈ-ਸਟਾਇਲ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਕੁਨ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਲਈ ਅਮੋਲਕ ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੂਹ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਰਦ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਅੱਜ ਵਸਤੂ ਗਰੀਬੀ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪ-ਮਨੁੱਖੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜੀਅ ਰਹੇ ਹਨ; ਘੋਰ ਗਰੀਬੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਰ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਰੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਇਹ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਵੰਚਿਤ ਤਬਕੇ ਕਿਹੜੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਇਹ ਬਨਾਰਸ ਹਿੰਦੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ. ਪਾਲ ਗੋਰਮਸੇਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ 25 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭੋਜਨ, ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ, ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਫ਼ਤਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਟੱਲ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।

ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਵੱਡੇ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੱਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਰਥਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਰਥਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1968 ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਤਹਿਰਾਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ' ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਅਵਿਭਾਗੀ ਹਨ, ਆਰਥਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ."

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਆਰਥਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਗ਼ਰੀਬ ਅਤੇ ਨੀਵੇਂ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਸਕਣ, ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ,

ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

ਪਰ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਬਚਾਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਮੇਤ ਬਹੁ-ਆਯਾਮੀ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਬਚਾਅ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਜਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਯਤਨ ਹੈ। ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ। ਰਾਜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਨੀ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ. ਰਾਜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਭਲਾਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਐਸ ਪੀ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1982 ਐਸ ਸੀ 149 ਵਿੱਚ, ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗੇ ਕਿ ਜਨਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹਿੱਤ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਜਨਤਕ ਸੱਟ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਵਾਰਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ "ਕਾਨੂੰਨ" ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਦ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਾਮਗਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ, ਏਆਈਆਰ 1981 ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਸ ਸੀ. 344," ਇੱਕ ਸੋਸ਼ਲ ਆਡੀਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਡਿਟ ਫੰਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਸਲ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ..... :. ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਰਾਜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਸੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੱਟ ਵੀ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। .

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦਲ ਬਨਾਮ. ਐੱਚ.ਐੱਸ. ਚੌਧਰੀ, ਏਆਈਆਰ 1993 ਐਸਸੀ 892 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਸ.ਪੀ. ਗੁਪਤਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਹੀ ਇੱਕ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੇ ਹੰਝੂ ਪੂੰਝਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੰਗ ਜਾਂ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਰਨ ਅਣਗਿਣਤ ਦਿਨ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸੱਚੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪੀਆਈਐਲ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਾਢ ਕੱਢੀ ਗਈ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਸਾਡੀ ਆਇਓਨ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,ਅਣਜਾਣ. ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਣਦੇਖੀ, ਗੈਰ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਤੇ ਅਣਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਿਵਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਪੀੜਾਂ ਅਧੀਨ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਆਦਿ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਸੱਪ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ੰਕੀਨ ਉਮੀਦ ਨਾਲ

ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

.ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਵਾਉਣ, ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੌਕਸੀ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਲਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਚਮਕ ਲਈ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਖੌਟਾ ਪਾ ਕੇ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮਿੱਠਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"
(ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ. ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਚੌਫਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., (2010) 3 SCC 402 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

"33. ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ। ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੇਤਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ "ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ" ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਜਾਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ "ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ।

36. ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਾਂਝੇ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਨਿਆਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਦਸਤਖਤ ਧੁਨ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਹੱਕ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਤਾਕਤਵਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਨਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ

ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਭਰਮ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੋਂ ਪੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

39. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਰਗਾਂ - ਗ਼ਰੀਬ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਾਲੇ ਵਰਗਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰਚਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰੀ।

40. ਵਿੱਚ ਐਮ.ਸੀ. ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ, "ਇਸ ਕੋਲ ਸਾਰੀਆਂ ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਵੀਆਂ ਉਪਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ"। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੱਤ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਕਾਰਨ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਰਗ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਵੀਨਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਪਏ ਤਬਕੇ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

41. ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਭਾਰਤੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਕਾਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਪਏ ਅਤੇ ਵਾਂਝੇ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਖਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਅਤੇ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।

ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਚਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ। ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ 70 ਅਤੇ 80 ਦੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਅਤੇ ਵਾਂਝੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

64. ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।

65. ਸੁਪਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ, 1984 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਪਰਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਮੈਪ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੀਤ ਮੋਹੰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਵੀ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਲਾਕਾ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਦਰਿਆ ਵਹਿ ਰਹੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਨਤਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਲੋਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉੱਤੇ ''ਜਨਤਕ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ'' ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ। ਸੁਪਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਨੈਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਗ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ/ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਧਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਵਰਗਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 39ਏ ਤਹਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਏਕੜ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

66. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 14 ਅਤੇ 15 ਦਾ ਜਵਾਬ:

67. ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰੰਭਤਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ

ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਭਾਗ - VII ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 4, 5ਏ, 6, 9, 10, 11, 12, (2), 23, 24 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894. ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉਠੇ ਹਨ ਕਿ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਸਾਰੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੜਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਚ.ਐਮ.ਟੀ. ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਏਆਈਆਰ 1995 ਐਸਸੀਸੀ 2244 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਈਅਦ ਖਾਦਰ ਅਤੇ ਓਰਸ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"26. ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨਗੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ/ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

8.3 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8.4 ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ/ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਅਪ੍ਰੈਲ 2006 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਲਈ 15.06.2006 ਤੱਕ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ-ਪੁਰੀ-ਕੋਨਾਰਕ ਵਿੱਚ ਨੁਆਨਈ, ਪੁਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ 15,000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੀ. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ 19.07.2006 ਦੇ ਐਮਓਯੂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

8.5 ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 19.07.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਨ। ਇਸ ਦਾ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਸੱਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੈਂਬਰ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਨੂੰ 13.12.2006 ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 4(1)) ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 13.12.2006 ਹੋਵੇਗੀ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ

ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਪ੍ਰੈਲ/ਜੂਨ, 2006 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 19.07.2006 ਨੂੰ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਇਸ ਲਈ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 19.07.2006 ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ 13.12.2006, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

8.6 ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਕਥਿਤ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਅਭਿਆਸ ਸੀ।

8.7 ਅੱਗੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23, 31, 189(2) ਅਤੇ 192 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਰਟੀਆਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 31(2A) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ) ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 23.11.2006 ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 3 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 7 ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਤਬਾਦਲਾਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ROC) ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 21.02.2007 ਅਤੇ 03.03.2011 ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮਿਤੀ ਜੂਨ, 2006 ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 19.07.2006 ਜਦੋਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਰਓਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਸੀਦ 21.02.2007 ਅਤੇ 03.03.2011 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4(1) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 44ਬੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"44ਬੀ. ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। - ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ। - "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ" ਅਤੇ "ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਕ੍ਮਵਾਰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ **1)** ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਵਿਆਖਿਆ। - "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ" ਅਤੇ "ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਕ੍ਮਵਾਰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 1) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

8.8 ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 44ਬੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ **(1)** ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਭਾਗ VII ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 40(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਧਾਰਾ 39) ਅਤੇ ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 5ਏ, ਉਪ-ਧਾਰਾ **(2)** ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼-ਘਰਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਅਤੇ 40 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"39. ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। - ਧਾਰਾ 6 ਤੋਂ 16 (ਦੋਵੇਂ ਸੰਮਲਿਤ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਤੋਂ 37 (ਦੋਵੇਂ ਸੰਮਲਿਤ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

40. ਪਿਛਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ. - **(1)** ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 5ਏ, ਉਪ-ਧਾਰਾ **(2)** ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, -

(ਏ) ਕਿ ਐਕਵਾਇਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਏਏ) ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

(2) ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ।

(3) ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

8.9 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਧਾਰਾ 44-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਡੀ ਹਾਰਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 44ਬੀ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕੁਆਇਰ/ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 40(1)(ਏ) ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

8.10 ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸੀ/ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1956 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੜੀਸਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

8.11 ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 39, 40 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ 41 ਨੂੰ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਅਤੇ (4) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"3. ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਮੇਟੀ - (1) ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VII ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਮੇਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ -

(i) ਮਾਲ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਉਕਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ

(iii) ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(3) ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ।

(4) ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰੇਗੀ।

(5) ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VII ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

4. ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ। - (1) ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ:-

(i) ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ;

(ii) ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਯਤਨ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ;

(iii) ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ;

(iv) ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖੇਤਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(v) ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ

(vi) ਜਿੱਥੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਚੰਗੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਢੁਕਵੀਂ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(2) ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਕਰੇਗਾ, -

(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਚੰਗੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ;

(ii) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(iii) ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ (ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ) ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ। - ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਚੰਗੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਫਸਲੀ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਔਸਤ ਜਾਂ ਔਸਤ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਗ ਜਾਂ ਬਾਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। .

(3) ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ -

(i) ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8.12 ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ, 1963. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਨੂੰ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਭਾਗ VII ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8.13 ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੈਟਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ :-

"**(i)** ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਐਕਵਾਇਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ;

(ii) ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਯਤਨ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

(iii) ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ;

(iv) ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖੇਤਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(v) ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ

(vi) ਜਿੱਥੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਚੰਗੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਢੁਕਵੀਂ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

8.14 ਨਿਯਮ 4(2)(i) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਚੰਗੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਰਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਲਈ.

8.15 ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇਚੈਕ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂਕੰਪਨੀ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-. ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ।

8.16 ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੋਜ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਐਮਓਯੂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1), (2) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 41 ਦਾ 3) ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪੈਰਾ 53 ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ:-**"53.** ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਦਾਂਤਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਮੁਢਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਾੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 1 ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਗਾਰੰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਐਕਵਾਇਰ ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਮਿਤੀ 19.7.2006 ਨੂੰ ਵੇਦਾਂਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੀ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਮੁੱਢਲੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਤੀ 13.12.2006 ਤੋਂ 22.12.2006 ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ **4 (1)** ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਤੋਂ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਲ.ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਦੋਵੇਂ ਸੰਮਲਿਤ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਤੋਂ 37 ਲਾਗੂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ

ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੈਧ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਉਕਤ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਵੇਦਾਂਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਐਲ.ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 (1) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ 16 ਅਤੇ 18 ਤੋਂ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਐਲ.ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਤੋਂ (4) ਅਤੇ (4ਏ) ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ

41, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਢਲੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।"

8.17 ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਲੰਘਣਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨਦੀਆਂ 'ਨੁਆਨਈ' ਅਤੇ 'ਨਾਲਾ' ਵਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਆਦਿ ਦਾ ਕੰਮ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਵੀ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8.18 ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਰ, ਇੱਕ ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ ਸੈਂਚੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਲ ਸੜਕ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸਮੁੱਚੀ ਈਕੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਾਤਾਵਰਣ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ ਸੈਂਚੁਰੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੇ ਈਕੋ ਸਿਸਟਮ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵੇਦਾਂਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਵੀ ਲਗਭਗ 2000 ਮੀਟਰ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਬਲੂਖੰਡ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੈਂਕਚੂਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਈਵੇਅ - ਪੁਰੀ-ਕੋਨਾਰਕ ਮਰੀਨ ਡਰਾਈਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਵੱਡੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ। ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ ਸੈਂਕਚੂਰੀ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਈਕੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਾਤਾਵਰਣ। ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 5ਏ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8.19 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਇਕ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ/ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖੇਤੀ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਾਭਪਾਤਰੀ/ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ/ਕੰਪਨੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ/ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 15,000 ਏਕੜ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਲਗਭਗ 8000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ/ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗੋਚਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਮੇਤ ਲਗਭਗ 495 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੋਚਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਵੀ।

8.20 ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਲਾਭ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ / ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ:-

(i) ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਦਾਖਲੇ, ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ, ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਫੈਕਲਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਦਾਂਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ;

(ii) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਛੋਟ ਹੋਵੇ;

(iii) ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ , ਏ.ਆਈ.ਸੀ.ਟੀ.ਈ ਤੋਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ। ਆਦਿ;

(iv) ਸਰਕਾਰ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਾਈਟ ਤੱਕ 4-ਲੇਨ ਸੜਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ;

(v) ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਵੇਦਾਂਤਾ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ 5 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ/ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈ;

(vi) ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲੇਵੀਜ਼/ਟੈਕਸ/ਡਿਊਟੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਮਓਯੂ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੈਟ, ਵਰਕਸ ਕੰਟਰੈਕਟ ਟੈਕਸ, ਆਰ ਅਤੇ ਡੀ ਉਪਕਰਣਾਂ, ਵਿਦਿਅਕ ਸਹਾਇਤਾ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਸੰਦ, ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ;

(vii) ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐੱਸ.ਪੀ.ਸੀ.ਬੀ ਤੋਂ ਐਨ.ਓ.ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ;

(viii) ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਈ.ਆਈ.ਏ ਅਤੇ ਈ.ਐੱਮ.ਪੀ. ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ;

(ix) ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਅਸਧਾਰਨ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ।

8.21 ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ/ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਬੇਲੋੜਾ ਪੱਖ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਮੁੱਚੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਗਰਵਾਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਬਨਾਮ
ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.]

8.22 ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਾਰੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ, 1894 ਅਤੇ ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

8.23 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ 3837 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ 7 ਭੂਮੀ ਹਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਲੋੜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, 15,000 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਘਟ ਕੇ 3837 ਏਕੜ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤਿਕਥਨੀ ਮੰਗ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ / ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਗਲਤ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਖਾਸ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਣਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਆਦਿ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 6000 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੈਸੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ(ਅਸਿਸਟਡ: ਰਾਹੁਲ ਰਾਠੀ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- **ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।**

Pallav

PALLAV THAKUR ADVOCATE